

Mesehibrid

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 1. szám, 2018. január 5.

Ketten egy új könyvről - *Csutak Gabi: Csendélet sárkánnyal, JAK+PRAE.HU, Budapest, 2017, 108 oldal, 2500 Ft*

A könyvben mindenben és mindenkiben megvan a lehetőség, hogy hirtelen valami mássá változzon át, mint ami eredetileg volt: ez okozza a kísérteties tapasztalatokat például a játékbabákkal, „akiknek” a szemét mélyen a fejüregükbe lehet nyomni. A legjobban a *Dzsordzsalina* című novellában megjelenő Hänschenklein nevű dalocska foglalja össze a tapasztalatot: „(...)Janika világgá megy, majd amikor visszatér, még az anyukája sem ismer rá.” (32.) Dzsorzseta és Alina, a kékszemű ikrek valójában kétfejű szörny, a fürdőkádban ülő narrátor bőre a víztől halszerűvé pikkelyesedik, és a *Nagy tata átváltozik* című novellában a nagyapa-figura fokozatosan válik alkoholistává, miközben a falon egy sárkány alakú folt külső tekintetként vetül rá az eseményekre. Az elbeszélő folyamatosan számol ezzel a külső, objektív, megfigyelő tekintettel, így egyszerre két helyről lát rá az eseményekre, tehát az elbeszélő maga sem önazonos. A *Csendóra* és a *Vöröspecsenye* című novellákban feltűnik egy Gábor nevű szereplő, aki az elbeszélő alteregójaként értelmezhető - egyfajta Esti Kornél-szerű rossz énként, aki a gyerekkori kegyetlenséget jelképezi.